

Halál és feltámadás

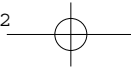
*„Amikor pedig (ez a romlandó romolhatatlanságba öltözik, és)
ez a halandó halhatatlanságba öltözik,
akkor teljesül be, ami meg van írva:
Teljes a diadal a halál fölött! Halál, hol a te diadalod?
Halál, hol a te fullánkod?” (1Kor 15:54, 55).*

Eileen és Jay szabadsága gyorsan eltelt. Mielőtt a repülőtérré indultak volna, Edna, Eileen sógornője kérte, hogy menjenek be mindannyian a hálószobájába. Amikor az ágya mellett megálltak, nagyon lassan, tagoltan a következőket mondta: „Már egy ideje valami különösét érzek a fejemben. Nem tudom, mi lehet az, de egy biztos, hogy valami nincs rendjén. Ezért mielőtt elmentek, szeretnék imádkozni azért, hogy Isten legyen a családukkal és a gyerekeinkkel, és hogy bármi vár is rám, készen legyek rá.”

Letérdeltek hát, hogy a jövőt Isten kezébe helyezték. Mindig ott volt Eileen szeme előtt a búcsúzás, ahogy elhagyták a repteret a csaknem 20 000 km-re lévő Singapore felé.

Kevesebb mint két hónap elteltével levél érkezett a bátyjától, amely így kezdődött: „Kedves Eileenem! Ez a legszomorúbb levél, amit valaha is írtam neked, de mégis annyi dolog van, amiért hálásak lehetünk. Az orvosok most állapították meg, hogy egy súlyos daganat van Edna jobb füle mögött, ezenkívül számos kisebb tumor van még szétszóródva az agyában. Már teljesen megvakult a bal szemére, a jobb szemével pedig hol lát, hol nem. A légzése is egyre nehezebb. Az orvosok teljesen tehetetlenek. Azt mondják, alig egy hónapja van még hátra.

De Isten annyira kegyelmes! Olyan, mintha a karjaiban tartaná Ednát, mert ugyan megérti, milyen súlyos állapotban van, de megnyugodott Jézusban. Tudja, hogy minden rendben van közte és Isten között. Mindketten hisszük azt, hogy amikor a végső stádiumban már kómába kerül, a következő hang, amit meghall majd, az a Mestere hangja lesz, ahogy hívja őt. Ezért örökké hálásak vagyunk.”

Amikor Eileen könnyei felszáradtak, kiment a kertbe, felnézett a trópusi éjszaka csillagos egére, és Jézus szavai jutottak eszébe, amely reményt ébresztett benne: „Én vagyok a fényes hajnalcsillag. Bizony, hamar eljövök.”

Elöljáróban

Sok, szeretteit gyászoló, őszinte, igaz keresztény hallhatja, amint a temetési szertartásokon a pap azt mondja: „Drága szerettünk már az Úrnál lakozik, üdvözült örömben, és élvezi a menny szépségeit.”

Gondolataikat megzavarhatja ilyenkor, ha hirtelen eszükbe jut 1Móz 3:4 verse. Vajon nem hazudott-e Sátán az Édenben a gyanútlan Évának, amikor azt mondta, „Bizony nem haltok meg”?

Ott fekszik előttük szerettük, drága barátjuk a koporsóban. Lehetséges-e az, hogy a lelkész, a pap rosszul tudja, és tudtán kívül azt az első hazugságot visszhangozza? Sátán valahogy kicsavarta azt az isteni kijelentést, hogy „annak kell meghalnia, aki vétkezett” (Ez 18:20). Ehelyett sokan hajlamosak úgy hinni, hogy „a lélek, habár bűnös, örökké fog élni”.

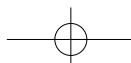
Mérlegelésre

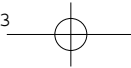
Ezek a gondolatok ellentmondásosak. Miért beszél Jézus olyan sokat a halottak feltámadásáról, ha a jó emberek már amúgy is a mennyben vannak, a gonoszok pedig a pokolban? Miért a sírból hívja elő az embereket, ha azok nincsenek is ott? És még egy fogas kérdés: Ha a halottak élnek, és Isten jelenlétében vannak, miért nem térhetnek vissza a földre, hogy az élőkkel beszélhessenek? Lehetséges, hogy az ördög és az angyalai hitetik el az embereket, létrehozva egy kommunikációs csatornát, amely aztán a hiszékenyek vesztét okozza? Forduljunk a Bibliához a válaszáért!

Amikor Saul elfordult az Úrtól, a neki való szolgálattól, nem kérhette többé az Isten segítségét. Bár korábban minden boszorkányt elpusztított, most mégis egy médiumhoz fordult segítségért. Azt kérte tőle, „Sámuel idézd föl nekem!” (1Sám 28:11).

Sámuel próféta igaz ember volt. Amikor meghalt, természetesen nem került a pokolba. Miért kérte akkor Saul, hogy idézze „föl” nem pedig „le”?

A szeánsz alatt a médium egy öregembert látott, „feljönni a földből” (13. vers). Vajon tényleg Sámuel lelke volt az, aki azt a szörnyű jövendölést mondta? Ki beszélt valójában Saulhoz?

Alapvető fontosságú számunkra, hogy világosan lássuk a halál kérdését, a halottakkal való kommunikáció lehetőségeit és a két feltámadásról szóló igazságot! Ahhoz hogy teljesen megértsük a fogalmakat, nézzük meg, hogy mi a különbség a „halandó”, a „halhatatlan”, ill. a „feltételes halhatatlanság” között!

Gyakorlati alkalmazás

1. Amikor Isten Ádámot és Évát megteremtette, engedelmességük feltételeként életet ígért nekik.

1Móz 2:17: „ _____ és a _____
 _____ nem _____, mert ha _____
 róla, meg kell _____.”

2. Isten szabad akarattal teremtette meg Ádámot és Évát – a választás képességével. Dönthettek az engedelmesség és az engedetlenség között. Az örök életük az Istennek való állandó engedelmességtől függött. A Biblia szerint az engedetlenséget választották, és hallgattak Sátánra. Mi lett ennek az eredménye?

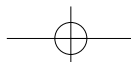
Róm 6:23: „Mert a _____ a _____,
 az Isten _____ pedig az
 _____ élet Krisztus _____, a mi
 _____.”

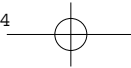
3. Mit hagyott Ádám örökül gyermekeinek?

Róm 5:12: „Ahogyan tehát egy _____ által _____
 a bűn a világba, és a bűn által a _____, úgy minden
 _____ áterjedt a _____ azáltal,
 hogy _____.”

4. Jézus Krisztus által Isten lehetővé tette az emberiség számára a megváltást és az örök életet.

Róm 5:19: „Mert ahogyan az egy ember _____
 által sokan lettek _____, úgy az egynek engedelmessége
 által is sokan lettek _____.”

2Tim 1:10: „Aki (Krisztus) megtörte a _____ erejét, és az evangélium által világosságra hozta az _____.”

5. Akik nem fogadják el az evangéliumot, azoknak nem lesz részük a halhatatlanságban.

1Jn 5:11: „Isten _____ nekünk, és ez az élet az ő Fiában van.”

1Kor 15:22: „A _____ is mindnyájan _____ kelnek.”

Jn 5:28, 29: „Ne csodálkozzatok ezen, mert eljön az óra, amelyben mind-azok, akik a sírban vannak, meghallják az ő hangját, és kijönnek. Akik a _____ tették, az _____ fel, akik pedig a rosszat cselekedték, az _____ fel.”

6. Mikor lesz része a hívő embernek a halhatatlanságban?

1Kor 15:52: „_____ egy szempillantás alatt, az utolsó _____, mert meg fog _____ a har-sona, és a halottak feltámadnak _____, mi pedig _____.”

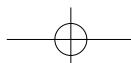
Olvassuk el az 51–55. verseket is! Figyeljük meg, hogy az igaz ember nem halálakor nyeri el a halhatatlanságot, hanem Krisztus második visszatérésekor!

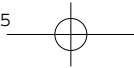
7. Mind az Ó-, mind az Újszövetség alvasként beszél a halálról. Vessük össze az alvás állapotát a halál állapotával!

a. Öntudatlanok vagyunk. „A _____ sem tudnak” (Préd 9:5).

b. Megszűnünk gondolkodni. „Visszatér a _____, és azonnal _____” (Zsolt 146:4).

c. Minden hétköznapi tevékenységünk abbamarad. „Nem lesz _____, _____.”

_____ és _____ a _____
 hazájában, ahová menned kell!" (Préd 9:10).

d. Nem vagyunk képesek dicsérni az Urat. „Nem a halottak _____
 az Urat, nem azok, akik a _____
 tértek” (Zsolt 115:17).

e. Az alvás után felébredünk. „Akik a _____ vannak,
 meghallják az ő _____, és kijönnek” (Jn 5:28, 29).

8. A Biblia azt állítja, hogy a halottak, a jók is és a gonoszok is, ugyano-
 da mennek: a sírba (1Móz 37:35).

9. Mi a lélek szó jelentése?

1Móz 2:7: „Azután _____ az Úristen az _____
 a föld _____, és _____
 lehelte orrába. Így lett az ember élőlényé.”

A teremtéskor Isten a testünket a föld porából alkotta, amely élettelen
 volt. Ő lehelte belénk az élet leheletét. Ennek az eredménye az „élő lélek”:
 a föld pora + az élet lehelete (lélek) = élő lélek.

Tehát egy élettelen test + Isten Lelkének a lehelete = élőlény, élő sze-
 mély. Ezért a lélek, a lény és a személy szó ugyanarra utal.

10. Mi történik a lélekkel, amikor az ember meghal?

Préd 12:7: „A _____ visszatér a _____, olyan
 lesz, mint volt, a _____ pedig visszatér Istenhez, aki adta.”

A halálunkkor annak az ellenkezője történik, ami a teremtéskor történt:

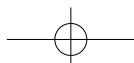
A föld pora – az élet lehelete (lélek) = halott lélek.

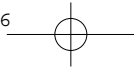
Élő test – Isten Lelkének lehelete = halott lény, halott személy.

Amikor meghalunk, Isten életadó ereje visszavonatik tőlünk, testünk élet-
 telen lesz. Nem létezik többé az élőlény vagy az élő lélek, amelyről az 1Móz
 2:7 versében olvasunk.

11. A halál öntudatlan állapot.

Ez a Biblia tanítása. Az a tévhit, hogy a halál után létezik egy tudatos lét,
 sok őszinte keresztényt arra vezet, hogy elfogadja a spiritizmust, amely azt

tanítja, hogy a halál után egy másfajta életformában él tovább az ember, amelyben még az élőkkel is képes kommunikálni. Az ilyen tanítás nem más, mint az a hazugság, amit Sátán az Édenben mondott: „_____ meg!” (1Móz 3:4).

12. A halál kérdésére nem a halál utáni másik élet a válasz, a megoldás, hanem a halálból való feltámadás. Ez a jelentősége Krisztus feltámadásának.

1Kor 15:21, 22: „Mert ember (Ádám) által van a _____, ember (Krisztus) által van a halottak _____ is. Mert ahogyan _____ mindnyájan meghalnak, úgy a _____ is mindnyájan életre kelnek.”

Kulcsszavak

Eszméletlen: érzékelés, észlelés, értelem nélküli vagy ítélőképesség nélküli, élettelen állapot.

Lélek: ugyanazt jelenti, mint a személy szó – egy lény. A lélek nem egy halott ember test nélküli szelleme. Nekünk nincs lelkünk: mi magunk vagyunk a lelkek.

Szellem: a szellem nem kísértet, hanem Isten életadó ereje.

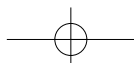
Alvilág: a sír, az a hely, ahol a halottak nyugszanak, amíg Jézus feltámasztja őket. A Biblia a seol kifejezést is használja a sírra. Vannak esetek, amikor ezek a szavak a poklot is jelentik.

Spiritizmus: az a tanítás, miszerint a halottak öntudattal rendelkeznek haláluk után is, és kapcsolatot tartanak az élőkkel. Ez az egyik végső csalás, amit Sátán arra használ, hogy megtévessze a keresztényeket.

A különbség

Halandó: a halálnak alárendelve. Minden emberi lény meg fog halni a bűn miatt. Az emberi lét ezért véges, ezért van határa.

Halhatatlan: nincs alárendelve a halálnak. 1Tim 1:7 és 6:16 versekben azt olvassuk, hogy egyedül Isten halhatatlan. Isten ezért végtelen és határtalan, öröktől fogva van, önmagában létező, akinek nincs kezdete és nincs vége, örökkévaló.

Feltételes: Isten szabad akarattal teremtette Ádámot és Évát, hogy képesek legyenek dönteni, engedelmeskednek-e, vagy nem. Az örök életük függött attól, hogy állandóan engedelmeskednek-e Istennek.

Az első halál: az a halál, amelyben minden embernek része van Ádám bűne miatt. Az élet megszakadása, a cselekvőképesség megszűnése. Mindenki, aki ezzel a halállal hal meg, fel fog támadni: van, aki az örök életre, van, aki az örök halálra.

A második halál: a megátalkodott bűnösök végső büntetése, amelyből már nincs feltámadás. A végső elválás Istentől. A millennium, vagyis az ezer év végén fog bekövetkezni, amelyről a Jelenések könyve 20. fejezetében olvashatunk.

Az első feltámadás: az igazak feltámadása Jézus második eljövetelekor, hogy örököljék Isten országát.

A második feltámadás: a bűnösök feltámadása, amely a millennium végén következik be. Ők a tűz tavába vettetnek, az örök halálba, ahol véglegesen elszakadnak Istentől, és soha nem támadnak fel (Jel 20:14, 15).

Őszintén hiszem

Talán drága szeretteink a sírban alszanak, de hamarosan meg fogják hallani Jézus hangját, és felébrednek, hogy vele legyenek a felhőben, amelyben eljön. Vajon ott leszel-e te is velük? Jelöld meg az állításokat, amelyek kifejezik gondolataidat!

Annak tudatában, hogy Isten nem leli örömét a bűnös halálában, megbánom a bűneim, hogy élhessek.

Krisztus azt ígéri, hogy „Aki győz, annak nem árt a második halál” (Jel 2:11). Szeretném befogadni az Ő győzelmét és annak erejét életembe.

Imádságom

Mennyei Atyám!

Köszönöm, hogy ígéreted szerint Jézuson keresztül örök életem lehet. Hálás vagyok azért, hogy nem kell félnem a haláltól, mert tudom, hogy mikor Krisztus megjelenik, a feltámadt igazakat és az élő igazakat megdicsőült testben elragadja, hogy vele legyenek. Milyen áldott reménység ez! Jöjj hamar, Úr Jézus! Ámen.

